

Nietzsche'nin Natüralizmi Karşısında Hegel'in Diyalektiği

Tolga Güngör
Essex Üniversitesi

Özet

Bu makale, Nietzsche'deki efendi/köle ahlaki kimlik oluşumunun Hegel'deki efendi/köle kimlik oluşumuyla karşılaştırılmasını içermektedir. Yazıda Nietzsche natüralist olarak yorumlanmıştır ve bu haliyle Hegelci anlayışın karşısına yerleştirilmiştir. Yazının amacı Hegelin diyalektik efendi/köle kavrayışının Nietzsche'nin natüralist kavrayışına olan üstünlüğünü göstermektir. Elbette tek Nietzsche yorumu natüralist yorum değildir, post-modern yorumlar da vardır; fakat burada onun bir natüralist yorumu izlenmektedir ve bu suretle de referans alınmış olan temel yazar Brian Leiter'dır. Nietzsche natüralist yaklaşımıyla efendi ve köle kimliklerini özsel bir şeymiş gibi ele almış ve onların değişmezliğini vurgulamıştır. Tersine Hegel, diyalektik kavrayışıyla hem efendi hem köle kimliklerini tarihsel ve sosyal bir bağlama oturtmuş, onların oluşumunu ve devamını kişilerarası bir çerçeveye yerleştirmiştir. Dolayısıyla, yazıda savunulan şudur: Özcü yaklaşımıyla Nietzsche bir metafizikçi olarak kalmış, Hegel ise diyalektik metoduyla bunu aşabilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Çileci ideal, efendi/köle ahlaki, Hıristiyanlık, metafizik eleştirisi, diyalektik.

Hegel's Dialectics versus Nietzsche's Naturalism

Tolga Güngör
University of Essex

Abstract

This article is a comparison between the construction of Nietzschean master/slave moral identity with the Hegelian one. In the study Nietzsche is interpreted as a naturalist and therefore put against the Hegelian understanding. The aim of the article is to show the superiority of Hegelian dialectical conception of master/slave to the Nietzschean naturalist one. Naturalist interpretation of Nietzsche's philosophy is of course not the only one. There are post-modern interpretations as well, but here I followed a naturalist interpretation and took Brian Leiter as my referential guide. Nietzsche, with his naturalist approach, takes the master and slave moral identities as something essential and thereby emphasizes their unchangeable character. On the contrary, Hegel, with his dialectic understanding, puts both master and slave identities into a historical and social context and places the formation and continuation of the master and slave identities within an interpersonal framework. Therefore, Nietzsche, with his essentialist approach, remains as a metaphysician and only Hegel can overcome it with a dialectical method.

Keywords: Ascetic ideal, master/slave morality, Christianity, critique of metaphysics, dialectics.